നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം. ഇത് നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെയും കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റിന്റെ സാധൂകരണത്തോടെയും തർജ്ജമ നടത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

പഞ്ചാബ് സ്റ്റേറ്റ് സിവിൽ സപ്ലൈസ് കോർപ്പറേഷൻ ലിമിറ്റഡ്; മറ്റൊരാൾ

v

രമേശ് കുമാർ & കമ്പനി; മറ്റൊരാൾ

(സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 6832/2021)

നവംബർ 13, 2021

(ജസ്റ്റിസ് ഡോക്ടർ ധനാജ്ഞയ വൈ ചന്ദ്രചൂഡ്, എ എസ് ബോപ്പന്ന)

ആർബിട്രേഷൻ & കൺസീലിയേഷൻ നിയമം; 1996 : വകുപ്പുകൾ 34, 37 – ആർബിട്രേഷൻ വിധി– വകുപ്പ് 34 പ്രകാരം ഒരു ആർബിട്രേഷൻ വിധി ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള ഹർജി നിരസിക്കുന്നതിൽ നിന്നുയരുന്ന വകുപ്പ് 37 പ്രകാരമുള്ള ഹൈക്കോടതിയുടെ അധികാരിത – വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വകുപ്പ് 34 പ്രകാരമുള്ള ഹർജി നിരസിച്ചുകൊണ്ട് ജില്ലാ ന്യായാധിപന്റെ വിധിന്യായം ഹൈക്കോടതി റദ്ദാക്കുക മാത്രമല്ല പലിശ ഉൾപ്പെടെയുള്ള എതിർകക്ഷികളുടെ അവകാശവാദം തീർപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു – അത് നിലനിർത്താവുന്നതാണോ – വിധിച്ചു: നിലനിർത്താവുന്നതല്ല– ഒരു സിവിൽ വ്യവഹാരത്തിലെ വിധിയിൽ നിന്നും സാധാരണ ഒന്നാം അപ്പീലിലെ അധികാരം വിനിയോഗിക്കുന്നു എന്ന നിലയിൽ ഹൈക്കോടതി പ്രവർത്തിച്ചതായി കാണുന്നു – ഹൈക്കോടതി ഒരടി മുന്നോട്ട് പോവുകയും അവകാശവാദത്തിൽ തീരുമാനമെടുക്കുമ്പോൾ ജില്ലാ ന്യായാധിപന്റെ വിധിന്യായം തിരുത്തുകയും ചെയ്തു – അത് അനുവദിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല– വകുപ്പ് 34 പ്രകാരം ഒരു ഹർജി പരിഗണിക്കവേ കോടതി ഒരു അപ്പീൽ ഫോറം ആയി പ്രവർത്തിക്കില്ല– അതിനാൽ ഹൈക്കോടതി പാസാക്കിയ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കിയിരിക്കുന്നു.

അപ്പീൽ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് കോടതി

വിധിച്ചു : 1.1 1996 ലെ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 34 പ്രകാരം ഒരു ഹർജി പരിഗണിക്കുന്ന വേളയിൽ കോടതി ഒരു അപ്പീൽ ഫോറം ആയി പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല എന്നത് വ്യവസ്ഥാപിതമാണ്. വകുപ്പ് 34 ലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരമാണ് ആർബിട്രേറ്റർ നൽകുന്ന വിധിയിൽ ഇടപെടുന്നതിന്റെ കാരണങ്ങൾ വിഭാവനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. വകുപ്പ് 34 പ്രകാരം ആർബിട്രേറ്റർ നൽകുന്ന വിധിയിൽ ഇടപെടേണ്ട ഒരു കാരണവുമില്ല എന്ന് ശരിയായ അനുമാനത്തിലേക്ക് ജില്ലാ ന്യായാധിപൻ എത്തിച്ചേർന്നിരുന്നു. ഹൈക്കോടതി പ്രവർത്തിച്ചത് ഒരു സിവിൽ വ്യവഹാരത്തിലെ വിധിയിൽ നിന്നുള്ള സാധാരണ ഒന്നാം അപ്പീലിൽ അതിന്റെ അധികാരിത വിനിയോഗിച്ചുകൊണ്ടാണെന്ന് കാണുന്നു. ഒരു സിവിൽ വ്യവഹാരത്തിലെ വിധിയിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ഒന്നാമത്തെ അപ്പീൽ സംബന്ധിച്ച അധികാരിത, 1996 ലെ നിയമത്തിന്റെ

വകുപ്പ് 34 പ്രകാരമുള്ള മധ്യസ്ഥതാ വിധി ചോദ്യം ചെയ്യുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ഹർജി തീർപ്പാക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ഉയരുന്ന 1996 ലെ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 37 പ്രകാരമുള്ള ഹൈക്കോടതിയുടെ അധികാരിതയിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ്. [ഖണ്ഡിക 11][1136-ഇ-ജി]

1.2 നിലവിലെ കേസിൽ മധ്യസ്ഥതാ വിധി ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത് നിരസിക്കുന്നതിൽ 1996 ലെ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 34 ലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിരുദ്ധമായാണ് ജില്ലാ ന്യായധിപൻ പ്രവർത്തിച്ചത് എന്ന് ഹൈക്കോടതി നിർണയിക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. അത് ചെയ്യുന്നതിൽ ഉണ്ടായ വീഴ്ചയ്ക്ക് പുറമേ അവകാശവാദം സംബന്ധിച്ച് തീരുമാനമെടുക്കുമ്പോൾ ജില്ലാ ന്യായാധിപന്റെ വിധിന്യായം തിരുത്തിക്കൊണ്ട് ഒരടി മുന്നോട്ടുപോവുകയും ചെയ്തു. പ്രസ്തുത നടപടി വ്യക്തമായും അനുവദിക്കാൻ കഴിയുന്നതായിരുന്നില്ല. കക്ഷികൾ നൽകിയ തെളിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രസക്തമായ വസ്തുതകളുടെ കണ്ടെത്തൽ നടത്തുന്നതിന് ആർബിട്രേറ്റർക്ക് അർഹതയുണ്ടായിരുന്നു. 1996 ലെ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 34 പ്രകാരം എതിർകക്ഷികൾ ആർബിട്രേഷൻ വിധി ചോദ്യം ചെയ്യുവെങ്കിലും അത് പരാജയപ്പെട്ടു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ജില്ലാ ന്യായധിപന്റെ വിധിയിൽ ഇടപെടുന്നതിനും കോടതി മുമ്പ് നിരീക്ഷിച്ചത് പോലെ അവകാശവാദത്തിനുമേൽ തീരുമാനം കൈക്കൊള്ളുന്നതിന് മുന്നോട്ടുപോകുന്നതിനും ഹൈക്കോടതിക്ക് നിയമത്തിൽ ഒരു അടിസ്ഥാനം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായം നിലനിർത്താൻ കഴിയുന്നതല്ല. അത് റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി 1996 ലെ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 34 പ്രകാരം ഹർജി നിരസിച്ചത് ചോദ്യം ചെയ്യുകൊണ്ട് എതിർകക്ഷികൾ സമർപ്പിച്ച അപ്പീൽ നിരസിക്കപ്പെടുന്നു. [ഖണ്ഡികകൾ-12-13][1136-എച്ച്;1137-എ-ഡി]

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരിത : 2021 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 6832.
2013 ലെ എഫ് എഒ നമ്പർ 2637 (ഒ&എം) ൽ ചണ്ഡീഗട്ടിലെ പഞ്ചാബ് ആൻഡ് ഹരിയാന ഹൈക്കോടതിയുടെ 18.5.2016 ലെ ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

അപ്പീൽവാദികൾക്കുവേണ്ടി *ഹിമാൻഷു ഉപദ്ധ്യായ്, പി എൻ പുരി*
കോടതിയുടെ വിധിന്യായം പ്രസ്താവിച്ചത് **ജസ്റ്റിസ് ഡോക്ടർ ധനഞ്ജയ വൈ ചന്ദ്രചൂഡ്.**

1. അനുമതി നൽകി.

2. 2013 ലെ എഫ്.എ.ഒ–യിൽ 2637 ൽ 2016 മെയ് 18 ലെ പഞ്ചാബ് & ഹരിയാന ഹൈക്കോടതിയുടെ ഏകാംഗ ബഞ്ചിന്റെ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നാണ് നിലവിലെ അപ്പീൽ ഉയരുന്നത്.

3. 2005 ഡിസംബർ 20 ലെ ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥതാ വിധിയിലൂടെ 488437 രൂപയുടെ ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെയും രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയുടെയും[1] അവകാശവാദങ്ങൾ മധ്യസ്ഥൻ നിരസിക്കുകയും ജാമ്യ നിക്ഷേപം കണ്ടുകെട്ടിക്കൊണ്ടുള്ള അപ്പീൽവാദികളുടെ നടപടി ശരിവെക്കുകയും ചെയ്തു. ചണ്ഡിഗഡ് ജില്ലാ ന്യായാധിപൻ മുമ്പാകെ 2006 ലെ ആർബിട്രേഷൻ കേസ് നമ്പർ 17 ൽ ആർബിട്രേഷൻ & കൺസീലിയേഷൻ നിയമം, 1996[22] ലെ വകുപ്പ് 34 പ്രകാരം ആർബിട്രേറ്ററുടെ വിധി ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടു. 2012 നവംബർ 9 ലെ വിധിയത്തിലൂടെ 1996 ലെ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 34 പ്രകാരം ഹർജിയിൽ യോഗ്യതയൊന്നും കാണാത്തതിനാൽ ജില്ലാ ന്യായധിപൻ അത് നിരസിച്ചു. 1996 ലെ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 37 പ്രകാരം 2013 ലെ എഫ്.എ.ഒ നമ്പർ 2637 ൽ ഹൈക്കോടതി മുമ്പാകെ ജില്ലാ ന്യായാധിപന്റെ വിധിന്യായം ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഹൈക്കോടതി, വിധിന്യായത്തിൽ ന്യായീകരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നും നൽകപ്പെട്ട ന്യായീകരണങ്ങൾ ഏകപക്ഷീയവും പിഴവുള്ളതായിരുന്നു എന്നും കാണിച്ചുകൊണ്ട് അപ്പീൽ അനുവദിച്ചു. വിധി റദ്ദാക്കപ്പെടേണ്ടതാണ് എന്ന് വിധിച്ചുകൊണ്ട് തുക കുടിശ്ശികയായ തീയതി മുതൽ 100000 രൂപ ജാമ്യ നിക്ഷേപം, 12% പലിശ എന്നിവയ്ക്കൊപ്പം തടിയിൽ തീർത്ത 22389 ബാറ്റണുകൾ എന്നിവയുടെ വിതരണം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള എതിർകക്ഷികളുടെ അവകാശവാദം ഹൈക്കോടതി തീർപ്പാക്കി.

4. 2017 മാർച്ച് 24 ലെ നോട്ടീസ് നൽകിക്കൊണ്ട് ഹൈക്കോടതിയുടെ അപവദിത വിധിന്യായം, ഉത്തരവ് എന്നിവയുടെ പ്രവർത്തനം ഈ കോടതി സ്റ്റേ ചെയ്തു.

5. 24900 ബാറ്റണുകൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നതിന് 2002 ഏപ്രിൽ 4 ന് എതിർകക്ഷികളും അപ്പീൽവാദികളും തമ്മിൽ ഏർപ്പെട്ട ഒരു കരാറിൽ നിന്നാണ് കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള തർക്കം ഉയർന്നത്. കരാർ പ്രകാരമുള്ള വിതരണത്തിൽ നിന്നും 22389 ബാറ്റനുകൾ അപ്പീൽവാദികൾ സ്വീകരിക്കുകയും ബാക്കിയുള്ളവർ നിരസിക്കുകയും ചെയ്തു. കരാർ പ്രകാരം ജാമ്യം എന്ന നിലയിൽ 100000 രൂപ എതിർകക്ഷികൾ നിക്ഷേപിച്ചിരുന്നു. 2005 ജൂൺ 28 ന് ഫരീദ്കോട്ട് ജൂനിയർ ഡിവിഷൻ സിവിൽ ന്യായാധിപന്റെ വിധിന്യായം പ്രകാരം കരാറിന്റെ 17 ആം ചട്ടത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥകളിൽ കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള തർക്കം മധ്യസ്ഥതയ്ക്ക് വിട്ടു. എതിർകക്ഷികൾ 488437 രൂപ തുക സംബന്ധിച്ച അവകാശവാദവും ജാമ്യ നിക്ഷേപം കണ്ടുകെട്ടലുമായി

1 ഇനിമേൽ എതിർകക്ഷികൾ എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നു
2 "1996 ലെ നിയമം"

ബന്ധപ്പെട്ട പരാതിയും ഉന്നയിച്ചു. അപ്പീൽവാദികൾ സമർപ്പിച്ച പ്രസ്താവനയിൽ എതിർകക്ഷികൾ നടത്തിയ വിതരണം നിലവാരത്തിൽ കുറഞ്ഞതായിരുന്നു എന്ന് ദർഘാസിന്റെ ആവശ്യകതകൾക്ക് അനുസൃതമായി ഉള്ളതായിരുന്നില്ല എന്നും പ്രതിരോധം ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടു. തെളിവുകൾ ശേഖരിച്ചതിനു ശേഷം ആർബിട്രേറ്റർ അവകാശവാദം നിരസിച്ചു. അവകാശവാദിയുടെയും അപ്പീൽവാദികളുടെയും സാക്ഷികൾ നൽകിയ തെളിവുകൾ പരിഗണിച്ചതിനുശേഷം വിതരണം ചെയ്യപ്പെട്ട ഉപകരണങ്ങൾ പിഴവുള്ളവയായിരുന്നു എന്നും ജാമ്യനിക്ഷേപം കണ്ടുകെട്ടിയത് സാധുതയുള്ള നടപടിയായിരുന്നു എന്നുമുള്ള അനുമാനത്തിൽ ആർബിട്രേറ്റർ എത്തിച്ചേർന്നു.

6. അപ്പീലിൽ ഇനി പറയുന്ന കാരണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജില്ലാ ന്യായാധിപന്റെ വിധിന്യായം ഹൈക്കോടതി റദ്ദാക്കി:

> "കക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരാകുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട അഭിഭാഷകർ ഉന്നയിച്ച വാദങ്ങൾ ഞാൻ പരിഗണിക്കുകയും പേപ്പർബുക്ക് വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്തു. സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട, തടിയിൽ തീർത്ത ബാറ്റുകൾ, നിക്ഷേപം എന്നിവയുടെ പണമടവ് പിടിച്ചു വയ്ക്കുന്നതിനായി ആർബിട്രേറ്റർ എത്തിച്ചേർന്ന കണ്ടെത്തലുകൾ പിഴവുള്ളവരായിരുന്നുവെന്നും 1996 ലെ നിയമത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കുന്നവ ആയിരുന്നില്ല എന്നും അത്തരത്തിൽ 1996 ലെ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 28 ഉപവകുപ്പ് 3 ന്റെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരമുള്ള പിഴവുകളുള്ളതാണ് വിധി എന്നുള്ള കാഴ്ചപ്പാട് സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ജാമ്യം തടഞ്ഞു വയ്ക്കുന്നതിന് നൽകിയിരിക്കുന്ന കാരണം കരാറിന്റെ വ്യവസ്ഥ 8 പ്രകാരമാണ്. അതേസമയം വ്യവസ്ഥ 8 പ്രതിപാദിക്കുന്നത് അപ്പീൽവാദിയായ കരാറുകാരൻ വഹിക്കേണ്ടതായ ഗതാഗതച്ചെലവുകൾ മാത്രമാണ്; ജാമ്യം തടഞ്ഞുവയ്ക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടല്ല. കരാറിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ആയ, തടിയിൽ തീർത്ത 22389 ബാറ്റുകൾ സ്വീകരിച്ചത് അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള 4.4.2002 ലെ കത്ത് ആർബിട്രേറ്റർ പരിശോധിച്ചില്ല. അവകാശവാദം മേൽ പരാമർശിച്ച ബാറ്റുകളുടെ പണമടവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടും ജാമ്യത്തിന്റെ തിരിച്ചടവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടും മാത്രമായിരുന്നു. വിധിയിൽ ന്യായീകരണങ്ങളുടെ അഭാവം ഉണ്ട്. അത് 1996 ലെ നിയമത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് അനുസൃതമായതല്ല. അത് നിലനിർത്താൻ കഴിയുന്നതല്ല. ആർബിട്രേറ്റർ നൽകിയിരിക്കുന്ന കാരണങ്ങൾ ഏകപക്ഷീയമാണെന്നും വ്യാജമാണെന്നും മാത്രമല്ല അത് പിഴവുള്ളതുമാണ്. 4.4.2002 ലെ വിതരണം അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കത്ത് സംബന്ധിച്ച് കാരണമൊന്നും നൽകിയിട്ടില്ല. ഇക്കാര്യം കോടതി

ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ കോടതി മേൽ പരാമർശിച്ച വസ്തുതകളും നിയമവും വിലയിരുത്താതിരുന്ന നടപടി തെറ്റായിരുന്നു."

7. ഹൈക്കോടതി, 1996 ലെ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 34 പ്രകാരം ഹർജി നിരസിച്ചു കൊണ്ടുള്ള ജില്ലാ ന്യായാധിപന്റെ വിധിന്യായം റദ്ദാക്കുക മാത്രമല്ല പലിശ ഉൾപ്പെടെ എതിർകക്ഷികളുടെ അവകാശവാദങ്ങൾ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു.

8. അപ്പീൽവാദികൾക്കു വേണ്ടി ഹാജരാകുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ ഹിമാൻഷു ഉപാധ്യായ, 1996 ലെ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 37 പ്രകാരമുള്ള, വകുപ്പ് 34 പ്രകാരം മധ്യസ്ഥതാ ഹർജി നിരസിക്കുന്നതിൽ നിന്നുയരുന്ന അധികാരിത പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ട് അധികാരിത ലംഘിച്ചിരിക്കുന്നതായി വാദിക്കുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട അഭിഭാഷകൻ ഇപ്രകാരം വാദിക്കുന്നു :

(i) ഹൈക്കോടതിയുടെ കണ്ടത്തലിന് വിരുദ്ധമായി മധ്യസ്ഥതാ വിധി ന്യായീകരണം ഇല്ലാത്തതല്ല. പരസ്പരം എതിർക്കുന്ന കക്ഷികൾ നൽകിയതായ തെളിവുകൾ വിലയിരുത്തിയതിനു ശേഷം വിശാലമായ കാരണങ്ങൾ അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്;

(ii) 2002 ഏപ്രിൽ 4-ലെ വിതരണം സ്വീകരിച്ചു കൊണ്ടുള്ള കത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം ഹൈക്കോടതിക്ക് വിധി റദ്ദാക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. 2002 ഏപ്രിൽ 4-ലെ കാലയളവ് അവസാനിച്ചതിനുശേഷം ബാറ്ററികൾ വിതരണം ചെയ്തു എന്നത് സംബന്ധിച്ച് ദർഘാസ് രേഖയുടെ പ്രസക്തമായ ഭാഗങ്ങൾ പ്രകാരം ഒരു ഇളവ് കൊണ്ടുവരേണ്ടതുണ്ട് എന്ന് വിധിയിൽ പരാമർശിക്കുന്നു;

(iii) ഒരു സിവിൽ വ്യവഹാരത്തിന് ഒന്നാം അപ്പീൽ കോടതി എന്ന നിലയിൽ ആയിരുന്നില്ല ഹൈക്കോടതി അതിന്റെ അധികാരിക വിനിയോഗിച്ചത്. അവകാശം തീർപ്പാക്കാൻ കോടതിക്ക് കഴിയുമായിരുന്നില്ല.

9. എതിർകക്ഷികൾക്ക് അറിയിപ്പ് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവർ ഹാജരായിട്ടില്ല.

10. 1996 ലെ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 37 പ്രകാരമായിരുന്നു ഹൈക്കോടതിയുടെ ഏകാംഗ ബഞ്ച് അതിന്റെ അധികാരിത വിനിയോഗിച്ചത്. 2005 ഡിസംബർ 20 ന് ആർബിട്രേറ്റർ നൽകിയ വിധിയിൽ തെളിവുകളുടെ ഒരു വിശകലനം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എതിർകക്ഷികളും അപ്പീൽവാദികളും ആർബിട്രേറ്റർ മുമ്പാകെ തെളിവുകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ആരംഭം മുതൽ ദർഘാസ് നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കനുസൃതമായുള്ള ചരക്കുകൾക്കൊപ്പം നിലവാരം കുറഞ്ഞ ചരക്കുകൾ

കൂട്ടിക്കലർത്തുന്നു എന്നാൽ കാരണത്തിൽ അപ്പീൽവാദികൾ ഉന്നയിച്ച പ്രതിരോധം ആർബിട്രേറ്റർ ശരിവെച്ചത് തെളിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആയിരുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി അപ്പീൽവാദികൾക്ക് ഉണ്ടായ നഷ്ടവും കേടുപാടുകളും ഉചിതമായ നിലയിൽ നിർണയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ മുതലിന്റെ ബാക്കി പണമടവ് നടത്തുവാനോ ജാമ്യ നിക്ഷേപം വീണ്ടെടുക്കുവാനും എതിർകക്ഷികൾക്ക് അർഹതയില്ല എന്ന് ആർബിട്രേറ്റർ വിധിച്ചു.

11. 1996 ലെ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 34 പ്രകാരം ഒരു ഹർജി പരിഗണിക്കുന്ന വേളയിൽ കോടതി ഒരു അപ്പീൽ ഫോറം ആയി പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല എന്നത് വ്യവസ്ഥാപിതമാണ്. വകുപ്പ് 34 ലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരമാണ് ആർബിട്രേറ്റർ നൽകുന്ന വിധിയിൽ ഇടപെടുന്നതിന്റെ കാരണങ്ങൾ വിഭാവനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. വകുപ്പ് 34 പ്രകാരം ആർബിട്രേഷൻ അവാർഡിൽ ഇടപെടേണ്ട ഒരു കാരണവുമില്ല എന്ന് ശരിയായ അനുമാനത്തിലേക്ക് ജില്ലാ ന്യായാധിപൻ എത്തിച്ചേർന്നിരുന്നു. ഹൈക്കോടതി പ്രവർത്തിച്ചത് ഒരു സിവിൽ വ്യവഹാരത്തിലെ വിധിയിൽ നിന്നുള്ള, സാധാരണ ഒന്നാം അപ്പീലിൽ അതിന്റെ അധികാരിക വിനിയോഗിച്ചതായി കാണുന്നു. ഒരു സിവിൽ വ്യവഹാരത്തിലെ വിധിയിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ഒന്നാമത്തെ അപ്പീൽ സംബന്ധിച്ച അധികാരിത, 1996 ലെ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 34 പ്രകാരമുള്ള മധ്യസ്ഥതാ വിധി ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ഹർജി തീർപ്പാക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ഉയരുന്ന 1996 ലെ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 37 പ്രകാരമുള്ള ഹൈക്കോടതിയുടെ അധികാരിതയിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ്.

12. നിലവിലെ കേസിൽ മധ്യസ്ഥതാ വിധി ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത് നിരസിക്കുന്നതിൽ 1996 ലെ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 34 ലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിരുദ്ധമായാണ് ജില്ലാ ന്യായധിപൻ പ്രവർത്തിച്ചത് എന്ന് ഹൈക്കോടതി നിർണയിക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. അത് ചെയ്യുന്നതിൽ ഉണ്ടായ വീഴ്ചയ്ക്ക് പുറമേ അവകാശവാദം സംബന്ധിച്ച് തീരുമാനമെടുക്കുമ്പോൾ ജില്ലാ ന്യായാധിപന്റെ വിധിന്യായം തിരുത്തിക്കൊണ്ട് ഒരടി മുന്നോട്ടുപോവുകയും ചെയ്തു. പ്രസ്തുത നടപടി വ്യക്തമായും അനുവദിക്കാൻ കഴിയുന്നതായിരുന്നില്ല. കക്ഷികൾ നൽകിയ തെളിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രസക്തമായ വസ്തുതകളുടെ കണ്ടെത്തൽ നടത്തുന്നതിന് ആർബിട്രേറ്റർക്ക് അർഹതയുണ്ടായിരുന്നു. 1996 ലെ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 34 പ്രകാരം എതിർകക്ഷികൾ ആർബിട്രേഷൻ വിധി ചോദ്യം ചെയ്തുവെങ്കിലും അത് പരാജയപ്പെട്ടു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ജില്ലാ ന്യായധിപന്റെ വിധിയിൽ ഇടപെടുന്നതിനും കോടതി മുമ്പ് നിരീക്ഷിച്ചത് പോലെ അവകാശവാദത്തിനുമേൽ തീരുമാനം കൈക്കൊള്ളുന്നതിന് മുന്നോട്ടുപോകുന്നതിനും ഹൈക്കോടതിക്ക് നിയമത്തിൽ ഒരു അടിസ്ഥാനം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

13. മേൽ പരാമർശിച്ച കാരണങ്ങളാൽ ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായം നിലനിർത്താൻ കഴിയുന്നതല്ല എന്ന് കോടതി കാണുന്നു. അതനുസരിച്ച് കോടതി അപ്പീൽ അനുവദിക്കുകയും 2013 ലെ എഫ്.എ.ഒ –ൽ 2016 മെയ് 18 ലെ പഞ്ചാബ് & ഹരിയാന ഹൈക്കോടതിയുടെ ഏകാംഗ ബഞ്ചിന്റെ അപവദിത വിധിന്യായം റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി 1996 ലെ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 34 പ്രകാരം ഹർജി നിരസിച്ചത് ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് എതിർകക്ഷികൾ സമർപ്പിച്ച അപ്പീൽ നിരസിക്കപ്പെടുന്നു.

14. നിലവിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ പരിഗണനയിലിരിക്കുന്ന അപേക്ഷകൾ തീർപ്പാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

നിധി ജെയിൻ അപ്പീൽ അനുവദിച്ചു.